

Publicerad 2008-11-03 06:50 av solo.

Här blåste en kärlek

Här blåste en kärlek, som fick mig att vända
Här viskade vinden sig fram i mitt hjärta
Berusad av livet, lät jag mig fångas
Och blev tagen till platser jag aldrig förr känt

Men sen kom vi hit, dit vinden tog av
Och sa att den visat mig allt vad den kunnat
Jag fortsatte söka, i kärlekens hav
I hopp om förening med kärlekens källa

Men hur ska en droppe finna sin källa?
När havet är där, och droppen är där
Och ändå är droppen långt från sin källa
För källan är där, men droppen är blind

Och kärleken sa att droppen är havet
Att havet är källan, att källan är allt
Men varför min källa, är jag avskiljd från Dig?
Varför känner jag ännu ingen förening?

Och Du är överallt, men jag finner Dig inte
Mina blundande ögon ser ingenting
Ta mina ögon, jag vill inget se

Men låt mig få känna mig ett med min Källa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren solo. med Poeter.se id #14789 innehar upphovsrätten